Sicut petiȷ a dño ut nõ det in cõmocõez pedẽ tuũ ita erit qr. Dñs cuſtodit te) in bono/ ipe q̃ fecit celũ et terram (dñs ꝓtectio tua ſup manũ dexterã tuã). i. proteget ne opus tuũ dextrũ ſcz bonũ pars impediat inimica.

Si te ꝓtexerit. ¶ Nec ꝓſperitatis fulgor te uret elacõe nec defectus terrenoꝝ uret te) ut depſſiõe aduerſitatis ſuccũbas ſiue frãgaris. ¶ Et hoc ideo qr. Dñs cuſtodit te ab omĩ malo) ab omĩbꝫ inſidiȷs inimici/ et utinam (cuſtodiat ſemp animã tuã dñs) ne ei ps dñetur ptãtis aduerſe. Cuſtodiat aĩam tuã dñs) ſic pfecte ut cuſtodiat introitum tuum) in ſanctorum congregationez ut ſana fide intres et humilis (et exitum tuum) ut cũ a corpore receſſeris (cõtinue et omĩ tpe) ſua cuſtodia ꝓtegat te ne in chaos inferni precipiteris.

¶ Pſalmus. Cxxi. in q̃ monet ad deſideriũ celeſtis pr̃ie.

¶ Propheta.

Letatus ſum in hiȷs que dicta ſunt michi) a ſpiritu ſancto intus in me p ſpiracõnez loquẽte et ab aliȷs ꝓphetis et doctoribꝫ in ſcripturis ſuis loquentibꝫ videlicz qr (in domũ dñi) id ẽ in celeſtem iheruſalem (ibimus) et puenienus ego et aliȷ michi conſimiles ut ciues efficiamur ſanctorum et domeſtici dei.

Vir iuſtus in hiȷs que dicta ſunt ſibi letus inde quaſi iam eſſet ibi ait/ o Iheruſalem) celeſtis (ſtantes erãt) iam ſpe (in penetrabilibꝫ tuis affectus nr̃i) nõ labentes nõ cõmoti ſed ſtantes immobiliter quia omnia ibi ſtant nichil tranſit nichil ibi cadit.

In atriȷs tuis iheruſalem. nõ terreſtris iheruſalẽ que ꝓphetas occidit ſed Iheruſalem que in celis edificatur

ſūt ciuitas) nō ſaxoꝝ molibꝫ ſʒ viuis ex lapidibꝫ q̄ vir-
tutū ſoliditate ↄſurgit et ſanctoꝝ ſocietate nūq̄ diſſol
uēda extruitur (q̄ edificatur ad ſilitudinē ciuitatis) qꝛ in
ea ē ciuiū vnitas maxīa / vñ ſeq̄tur (cuius ciuitatis ꝑtici
patio ē in idipm̄) ſicut eni vnū ē ſūmū bonū qđ ab omibꝫ
diligit̄ ꝛ ꝑticipat̄ / ita vnus aīmus · idē affectus omibꝫ
ineſt. ¶ Bñ dico qꝛ nos ibim9 in domū dñi qꝛ. Illuc)
ſcꝫ ad illā celeſtē iheruſalē (aſcēderūt tribꝫ) nō quecūqꝫ
ſʒ (tribꝫ dñi) q̄ ↄgnoſcētes dñm ſeq̄ nō diſtulerūt / tribꝫ
dñi ſūt q̄ ꝑ bona opa (teſtātur qꝛ ſūt vere iſrl̄.) · i · vidētes
deū ꝑ fidē ꝑ dilectōnē opantē / aſcēderūt q̄dē ad (laudā
dū nomē dñi) ¶ Vere ibimus. Quia illic) · ſ · in domo
illa celeſti (ſederūt apl̄i) ſancti in q̄bꝫ deus ſedet ꝛ q̄eſcit /
ſederūt dico (in iudicio) futuro cum xp̄o iudicātes (ſup
domum dauid) id ē ſuper familiam xp̄i.

Propterea ad omes loq̄ns ait. O vos omes q̄ cupitis
peruenire in celeſtē ciuitatē. Inquirite q̄ ad pacē cōſe
quendā pertineāt ipius ciuitatis et exeq̄mini ea) ut per
dilectionē pacis fructū cōſequamini eterne felicitatis
(et abūdātia pacis diligētibꝫ te) qꝛ qui relictis caducis
te deū ſup oīa diligit abūdātia bonoꝝ celeſtiū ꝑfruet̄
Et ideo ꝓpheta orat dicēs o dñe. Fiat ergo pax in vir
tute tua) ut nos vinculis caritatis aſtringas / fiat etiā
celeſtiū bonoꝝ (abūdātia in hijs q̄ ſupereminētes tā-
quā turres) fortiſſime hanc ciuitatē et virtutē muniunt
et proceritate decorant ut fluant alijs.

Dico fiat pax et ego iā. Loquebar) iā ꝑdicabā alijs
(pacē de te) o iheruſalem id ē ꝑdicabam pacē in te abū-
dare et qꝛ ad tuam tranquillitatē hic viuentes ſine vera
pace nō poſſent peruenire / et hoc loquebar alijs ꝓpter
(fratres meos, et ꝓximos meos) ut ipi viculis caritatis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

aſtricti ad ↄſūmacōnē huius edificij ſe pfcōs exhibeāt
Nō ſolū p̄dicaui pacē tuā o iheruſalē ſʒ ¶ Propter te q̄
es domus dei q̄ſiui et attraxi) p̄dicādo v̄bū ſalutis mul-
tos ciues ad te ut electoꝝ numerus citius ↄp̄leretur.

¶ Pſalmus. Cxxij. in quo monet ad aſceſſū v̄tutū.
Propheta in perſona viri iuſti.

Ad te leuaui oculos meos cordis a cor-
poris (q̄ habitas in celis) vñ credimus veire nr̄m p̄ſidiū
Et oñdēs quō leuauit ait. Ecce ſic oculi ſuoꝝ) auxilio
indigētiū (in manibꝰ dñoꝝ) ut aliqđ bñficiū ab ipis re
cipiāt. vel ſi puniūtur liberētur. ¶ Itē. Sicut ācille ſimi
liter in manibꝰ dñe) reſpiciūt (ita oculi nr̄i) nūq̄ a cōtē-
placōe eius deſcēdēt (quouſqʒ miſereatur nr̄i) a tribula
tionibꝰ liberādo. vel q̄cunqʒ bñficia largiendo.
Et ideo. Miſerere nr̄i dñe) q2 corpus nr̄m paſſioibꝰ
laborat (miſerere nr̄i) q2 animus nr̄ opprobrijs affligi-
gitur / neccē ē ut miſerearis q2 abūdāt paſſiōes in quibꝰ
(deſpecti ſumus et deriſi a malis) deridētur enī fideles
ab hēticis / paupes a diuitibꝰ / hūiles a ſupbis. ¶ Ideo
etiā miſerere q2 nō tm̄ corpus ſʒ. Anima repleta ē ama
ritudīe multū) ut nulla ps eius ſit immunis (ſumus enī
opprobriū abūdātibꝰ). i. diuitibꝰ huius ſcli qui deridēt
paupes (et deſpectō ſupbis) q̄ deſpiciūt humiles.

¶ Pſalmus. Cxxiij. in quo monet omne
bonum noſtrum deo eſſe aſſcribēdum.
Iuſti ↄgnoſcētes a ſolo deo liberari a malis huius ſeculi
dicunt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf